

4. vydání březzen 2022



GP TIMES

časopis gymnazia Písek

MENORCA

španělský Beleárský ostrov

FUSION

moderní
pěvecký sbor

LETECTVÍ

po době koronaviru

DÝŇOVÉ TIRAMISU

recept na vynikající dezert

ZEMĚPISNÁ OLYMPIÁDA

z pohledu studenta Martina Větrovského

extra strany: časopis který nikdy nevyšel



ÚVODNÍ SLOVO



Milí čtenáři, milé čtenářky,

tímto vám s hrdostí představuji nově upravený časopis GP TIMES.

Došlo ke změnám a teď mám GP TIMES pod palcem já. Doufám, že časopis začne brzy vzkvétat. Jsem otevřený novým nápadům a doufám, že i vy, čtenáři, mi s tím pomůžete.

Důvodem, proč časopis tak dlouho nevyšel, bylo kvůli tomu, že jsme neměli grafika. Bez grafika časopis prostě fungovat nemůže. Ale to se mění! Grafika už máme a budeme rádi za další. Od tohoto vydání bude časopis vycházet každý měsíc.

Kdybyste se chtěli zapojit do časopisu ať už grafikou nebo články, neváhejte napsat na náš Instagram @gptimes_ nebo na můj mail: janca.lukas@gymna-pi.cz

**Za redakci časopisu GP Times,
Šéfredaktor Lukáš Janča, 2.0**

OBSAH

Dva krát tři	4
Letectví po době koronaviru	6
Fusion	8
Dýňové tiramisu	10
Menorca	12
Geohry	16
Zeměpisná olympiáda, 1. část	17
Přednáškový den pro vyšší gymnázium	20
extra stránky - časopis, který nikdy nevyšel:	
Jak se redaktoři vydali do Budějovic	24
Akce, které Senát navštívil	26

DVA KRÁT TŘI



Těší mě, že studenti naší školy obrodili vydávání školního časopisu. Děkuji redaktorům i příležitostným přispěvatelům za jejich články a postřehy. K té druhé skupině se v tomto čísle připojuji a zdravím čtenáře GP Times. Dostal jsem příležitost uveřejnit příspěvek na libovolné téma, a tak se rozepíši o dvou obecnějších podnětech, které mi přinášejí radost. A k nim připojím tři konkrétní příklady. Dva krát tři. Lidi a věci veřejné. Možná, že z toho vyjde nesourodá směsice, ale jsou to motivy, které nosím v hlavě a vnímám je propojeně.

ezmíním vždy konkrétní osoby, ale spíš tři okruhy mých blízkých. Jsou to lidé, se kterými mě spojuje společně prožitý čas, zkušenosti a emoce. Rodina, přátelé a kolegové jsou mými nejbližšími "in-group" množinami lidí. Rodinné vazby jsem dlouho vnímal v roli syna a sourozence. Byla to požehnaná doba; až zpětně si uvědomuji, že vyrůstat v láskyplném prostředí nemusí být samozřejmostí.

A oceňuji naše rodiče za jejich péči a tolerantní postoj, třeba k mému vegetariánství na počátku 90. let.

Teprve nedávno jsem v pokročilém věku s mojí milou Bárrou založil vlastní nukleární rodinu, naši dceři bude zanedlouho rok. Přináší nám velkou radost a naše životy nabyly nového smyslu. A já se učím roli rodiče. Hurá!

Ve druhém okruhu mých blízkých nacházím přátele a kamarády. Tato skupina je pestrá, zahrnuje škálu osob i různorodost společenských vztahů. Pomyslně propojuje spoluhráče z tenisových klubů, těm nejstarším se blíží 90. narozeniny, známé z jazzových koncertů a kaváren, kamarády z civilní služby v Centru Paraple, bývalé spolužáky, žáky i sousedy. Těší mě se s nimi vídat a poznávat jejich názory a postoje. Věku, sociálnímu zázemí i temperamentu navzdory, sdílíme zpravidla stejné nebo podobné hodnoty, a potvrzujeme tak teorii sociálních bublin. Bohužel nedokážu udržovat kontakt s oblíbenými lidmi na dálku, třeba přes internet, i proto mi ubývají známí ze starých časů. A nedokázal jsem vytvořit stálý přátelský vztah, který by vytrval od mateřské školky až dodnes. Ale tato moje druhá síť vztahů je i tak jistá a funguje.

Ve třetím okruhu nacházím kolegyně a kolegy ze školy, mezi které řadím i studenty a studentky. Vlastně většinou neříkám, že jdu do práce, ale že chodím do školy. Strávil jsem tak doposud skoro čtyři dekády ve škole jako žák, student i učitel. A ve škole se setkávám s pestrou a inspirativní společností, s rozličnými motivy i způsoby. S velkou částí vyučujících i studentů GP bych rád trávil čas i mimo školu, ale málokdy se natrefíme. Přesto je naše škola prostředí, které mě láká k rozvíjení společenských vztahů a k poznávání lidí, kteří do ní patří. Někteří z nich se posunuli do druhého okruhu mých blízkých a jeden dokonce do toho nejbližšího.

Druhou oblast z rovnice 2x3 jsem nazval věci veřejné, letmo zmíním svobodu, občanskou společnost a výsledky parlamentních voleb.

Za stěžejní hodnotu demokratické společnosti považuji svobodu. O svobodě leccos víme: filosofové rozlišují svobodu k něčemu a svobodu od něčeho. Má své meze, její rodnou sestrou má být odpovědnost. Na gymnáziu umíme porozumět různým významům pojmu liberál. Ale myslím, že se to se svobodou má jako se vzduchem - často její význam zaznamenáváme, až když jí ubývá. A společnost si její hodnotu uvědomí, až když je pryč. Společnost Člověk v tísní hlásá: "Cesta za svobodou nikdy nekončí." Souhlasím.

Míra svobody se podle mě nedá přesně změřit, ale jako lakmusový papírek může

posloužit angažovanost občanů a jejich zapojení do tzv. občanské společnosti. Je to opět velmi pestrá kategorie; zahrnuje kromě jiného dobrovolnictví, neziskový sektor, zájem o komunální politiku, ale i sousedské vztahy. V Písku podle mě občanská společnost funguje. Jsou zde aktivní spolky, tradiční i ty nové. Například Písecký svět vnímám jako aktivní nezávislé noviny informující o vývoji města a okolí. Za poslední léta se vyrýsovaly osobnosti, které organizují kulturní pořady, politické demonstrace a environmentální aktivity. Těší mě, že zejména mladí lidé reflektují nutnost změny v našem vztahu k životnímu prostředí.

Poslední krátkou poznámku věnuji výsledkům parlamentních voleb. Mám z nich neskrývanou radost. Strany dosavadní demokratické opozice zřejmě sestaví vládu, oligarchovo hnutí nezmítlo, strana s totalitní zkušeností nepostoupila do parlamentu. Přesto nás čekají obtížná vyjednávání předvolebních koalic o programu a personálním obsazení vlády. Velmi si přeji, aby nebyla doprovázena malichernými spory a nebezpečným bojem o pozice.

Všem nám vinšuji pevné zdraví, hodně zdaru a svobody.

Jakub Cenek

LETECTVÍ

Po době

koronaviru



Jak si všichni pamatujete, v březnu 2020 nás zavřeli na distanční výuku, ale nebyli jsme jediní, kteří měli problémy. Společně s námi se uzavřely i hranice naší země, ale také hranice uzavřelo spoustu jiných států. Tím se úplně zapomělo na cestování pomocí letecké dopravy. Hodně aerolinek bylo nuceno uzemnit své flotily letadel, ať už byly velké nebo malé. A my se teď společně podíváme, jak se situace vyvíjela a nadále vyvíjí...

Minulý rok aerolinky přepravily 1,8 miliardy cestujících, což bylo o 60,2 procenta méně než v předchozích letech. Důvodů bylo mnoho. Hodně se na tomhle poklesu podílel strach lidí z onemocnění koronavirem a nedůvěra v nařízení jednotlivých států. Na palubu letadla mohli cestující jen s rouškou nebo respirátorem, a to v případě dlouhých letů je pro hodně z nich velice nekomfortní. Další překážkou bylo, že v některých zemích po přiletu do nich vyžadovali karanténu. To samé se týkalo i návratu zpět domů.

Tržby z přepravy cestujících se loni kvůli pandemii propadly o 69 procent na 189 miliard amerických dolarů (čtyři biliony

korun) a čistá ztráta leteckých společností tak činila 126,4 miliardy dolarů. Ani vyhlídky do budoucna nejsou vůbec optimistické, protože prudce rostou ceny pohonných hmot. Letecké společnosti pravděpodobně budou nuceny zdražovat.

Pražské letiště by podle odhadů mělo letos odbavit okolo čtyř milionů cestujících. Přesto společnost Letiště Praha skončí ve ztrátě stovek milionů korun. Obnovování provozu je zatím pomalejší než u některých srovnatelných letišť v Evropě. Situace tak bude zřejmě podobná jako loni,



kdy bylo na letišti odbaveno 3,66 milionů pasažérů a to skončilo v provozní ztrátě 687 milionů korun. V první polovině roku byl provoz hluboko pod průměrem. V posledních měsících však provoz postupně roste, v srpnu odbavilo téměř 700 000 cestujících, což je meziročně skoro dvakrát více. Bohužel počet cestujících začal zase klesat. Začala škola a ti, kteří nechodí do školy, tak začali chodit do práce. Tudíž na cestování není čas.

Někteří lidé věří, že by se cestovní ruch mohl zotavit docela brzy, jako například viceprezident společnosti Boeing pro obchodní marketing Darren Hulst, který odhaduje, že se úroveň dopravy jako byla v roce 2019, vrátí do svých kolejí do konce roku 2023 (popřípadě nejpozději do začátku roku 2024). Vnitrostátní doprava se prý zotaví ještě dříve. Aspoň pár lidí nepřestalo věřit.

Lukáš Janča, 2.O



DÝŇOVÉ tiramisu



MIX KOŘENÍ

1,5 lžice skořice

1 lžička strouhaného muškátového oříšku

1 lžička mletého sušeného zázvoru

3/4 lžičky mletého nového koření

3/4 lžičky mletého hřebíčku

KRÉM

1 menší dýně Hokkaidó

6 žloutků (vejce vel. M)

220 g cukru krupice

1 lžička přírodního vanilkového extraktu

500 g mascarpone

DOKONČENÍ

cca 30 cukrářských piškotů

300 ml espressa nebo jiné silné kávy

kakao holandského typu

POSTUP

1. Jako první si uděláme dýňové pyrě z Hokkaida. Troubu předehřejeme na 190°. Dýni umyjeme, vydlabeme, nakrájíme na měsíčky a dáme ji péct asi na 45 minut úplně do měkka. Průběžně dýni kontrolujte, aby se nespálila. Po upečení ji smíchejte s polovinou koření, rozmixujte do hladka, a poté toto pyrě ještě propasírujte přes sítko. Navážíme si 200–230 g pyrě, které budeme přidávat do krému, a zbytek pro tento recept nebudeme potřebovat. Odvážené pyrě strčte do lednice, protože potřebujeme, aby bylo stejně vychlazené jako mascarpone.
2. Uvaříme si kávu, aby nám stihla vystydnout, a ještě za tepla do ní zamícháme druhou polovinu koření.
3. Připravíme si hrnec a ohnivzdornou misku, která na něj přímo pasuje. Do hrnce napustíte cca 2 cm vody. Do mísy dáme žloutky s cukrem, zamícháme a položíme na hrnec. Plotnu zapneme na střední plamen a začneme žloutkovou směs šlehat. Nejlépe to jde ručním šlehačem, s kterým to zabere 10-15 minut. Chceme dosáhnout krásné, světlé pěny a zároveň by žloutky měly mít teplotu lehce přes 60° (pokud máte digitální teploměr, nebojte se ho použít pro kontrolu). Když máte pěnu hotovou, přidejte vanilku a sundejte misku z takzvané vodní lázně. Dejte pozor, abyste se nespálili o vodní páru, a aby se nevysrážela do směsi.
4. Nyní vyndejte mascarpone a odvážené dýňové pyrě z lednice a přidejte je najednou do pěny. Jen zlehka pomocí metličky vše řádně spojte. Měla by vzniknout hustá, tmavě žlutá pěna. Vložte směs zpátky do lednice. Pozor, pokud budete chtít dělat „bobečky“, krém musíte chladit tak 5 hodin, nejlépe přes noc, aby byl tuhý.
5. A teď ke kompletaci. Vyberte si nádobu, do které budete chtít Tiramisu vrstvit (pokud zvolíte malou, piškoty do ní budete muset nalámat). Piškoty na okamžik ponoříme do připravené kávy a poklademe s nimi dno nádoby. Nechte je trochu okapat, jinak by bylo v dezertu příliš tekutin. Přidejte krém a tento proces zopakujte ještě jednou či dvakrát. Vršek nádoby by měl být pokryt krémem. Na „bobečky“ použijte zdobící sáček s kulatou špičkou. Poté vložte do lednice. Tiramisu je nejlepší dobře odleželé (klidně až do druhého dne). Před servírováním ho posypte kakaem.
Tip: Bílky můžete použít na Pavlovu, kterou jste mohli najít v minulém čísle časopisu GP Times.

Zbytek dýňového pyrě můžete použít třeba do polévky.



Receptem jsem se inspirovala z blogu Catandcook a doporučuji Vám sledovat i stejnojmenný instagramový účet :D

Sandra Glücková, 2.A

Podělte se s námi o
vaše výtvary na
Instagramu s
hashtagem
#gptimesrecepty

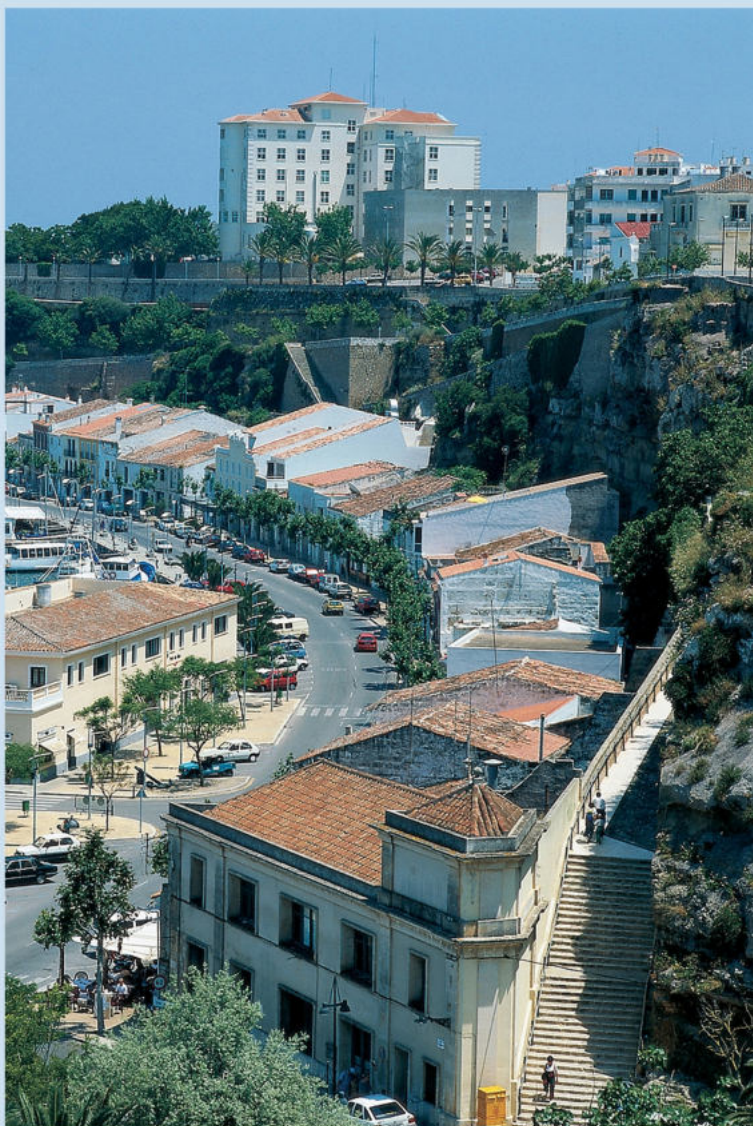
MENORCA

V tomto díle se podíváme zpátky na jih. Zatím jsme se v této sérii drželi čistě na pevnině, dnes se tedy pustíme na moře a navštívíme jeden z Baleárských ostrovů, konkrétně ten nejsevernější z nich. Menorca není velká (se svou délkou padesáti a šířkou necelých dvaceti kilometrů je druhým největším Baleárským ostrovem), ale i přesto má rozhodně co nabídnout, a to ať už se jedná o přírodní krásy nebo o historii sahající až do starověku. Právě v historických událostech hrálo důležitou roli hlavní město Menorce – Mahón, u kterého dnes začneme.



MAHÓN

Mahón byl od nepaměti velice významným strategickým bodem, protože se zde nachází největší přírodní přístav v celém Středomoří. Díky své délce 6 kilometrů a hloubce přes 30 metrů dokáže pojmout obrovská plavidla přepravující tisíce cestujících a stovky aut. Nad městem se týčí pevnost Fortaleza, která v minulosti sloužila k ochraně města před piráty. Z Mahónu dokonce pochází jedna známá pochutina, ke které se traduje příběh. Podle něj kdysi dávno Mahón dobyli Francouzi a na počest vítězství poručili šéfkuchaři připravit omáčku ze smetany a vajec. Kuchař však neměl smetanu k dispozici, a tak ji z nouze nahradil olejem. Naštěstí pro kuchaře, omáčka Francouzům zachutnala a rozhodli se ji pojmenovat podle čerstvě dobytého města – mahonnaise. A tak vznikla majonéza!



CIUTADELLA

Druhým velkým městem na Menorce je Ciutadella, která na rozdíl od Mahónu leží na západním pobřeží ostrova. I zde se nachází přístav, i když o dost menší než v hlavním městě.

Ciutadella byla ve středověku významným obchodním centrem a okolní oblast díky tomu jenom vzkvétala, ovšem v 16. století město dobyli Turci a všechny obyvatele odvedli do otroctví, čímž se vývoj města zastavil. Od té doby si místní každý červenec tuto událost připomínají.



OSTROV MAJÁKŮ

Jelikož leží v poměrně frekventované části Středozemního moře, má Menorca jako každý správný ostrov své majáky.

Postaveno jich zde bylo celkem 5: severní majestátní Cap de Cavalleria, západní Punta Nati a Cap d'Artrutx, východní rozbořený Cap de Favaritx a na jižním ostrůvku oddělený Isla del Aire. Navíc mají ještě Mahón i Ciutadella, svoje přístavní majáky, takže projíždějící lodě se dobře osvětlených skalisek Menorcy nemusejí bát.



EL TORO

Ostrov je vcelku rovinatý, avšak vévodí mu uprostřed se vypínající kopec El Toro. Ten sice není vysoký (měří něco málo přes 350 metrů), ale cesta na jeho vrchol je tak prudká, že se zde pořádají tradiční závody do kopce, u kterých se zapotí i zkušení cyklisté. Kdo se však dostane až nahoru, může si vychutnat úžasný výhled, díky kterému máte celou Menorcu jako na dlani.

SPECIALITY MENORKY

Nadšení gurmáni si zajisté přijdou na své při ochutnávce místních sýrů. Ty se dělí na 3 druhy podle zralosti: tierno (měkký), semicurado (polotvrdý), curado (tvrdý). Milovníci módy si zase zajedou do Migjorn Granu a zakoupí si pár nebo dva zde vyráběných bot.



14 | GP TIMES
FARO DE MAHÓN



CAP DE CAVALLERIA



CAP D'ARTRUTX



ISLA DEL AIRE



FARO DE CIUTADELLA



CAP DE FAVARITX



PUNTA NATI

FIESTA

Letní měsíce nejsou jen ve znamení bělostných pláží s křišťálovou vodou a turistů přechýlujících místní obyvatele bezmála desetinásobně, ale také ve znamení fiest. Fiesty jsou lidové slavnosti, jejichž součástí jsou průvody masek, jízda na koních, sváteční tance a různé další aktivity. Je jich celkem dvanáct, každá se odehrává jiný víkend a v jiné vesnici a jsou tak krásně rozprostřeny skrze celé léto.



CAMÍ DE CAVALLS

Pokud máte rádi pěší túry a přáli byste si navštívit Menorcu v méně parných měsících, pak je pro vás povinností projít si cestu Camí de Cavalls. Tato původně koňská stezka vede podél pobřeží celého ostrova a nabízí tak úžasné výhledy na průzračně čisté moře. Na mnoha místech je stezka obehnaná zídkami, které zde byly postaveny již za doby Římanů, a vy si po ní za pár dní můžete obejít celou Menorcu kolem dokola, a to ať už pěšky nebo třeba na kole.



Šimon Glück 7.0



NUDNÉ HODINY? TAKHLE NE PŘEDSTAVUJEME GEOHRY!

Nebaví Vás obvyklé pojetí školní výuky – sezení v lavicích, výklad, nekončící nuda, otravné a zbytečné memorování a stresující testy, kdy den po nich máte pocit, že si nepamatujete skoro nic? Nezoufejte, je tu jiná cesta!

ŠkolaZdola vyvinula aplikaci, která Vám umožní vydat se doslova ven z lavic – a to za zábavou i za poznáním. V Geohrách si můžete vybrat ze široké palety již existujících her na různá témata. Aplikace vás provede po zajímavých místech našich končin a dá vám možnost se učit hrou a současně být venku. A pokud budete chtít vytvořit vlastní hru na míru pro sebe a své spolužáky či přátele, máte možnost – díky přívětivému uživatelskému rozhraní není nic snazší!

ZAČÍT SE DÁ HNED!

stačí nescenovat QR kód do vašeho mobilního zařízení!

Více informací vám s radostí poskytne Martin Větrovský (7.O): martin.vetrovsky@skolazdola.cz

Zeměpisnou olympiádu ani lockdown nezastavil

Zatímco mnohé vzdělávací autority neustále mluví o nutnosti začleňování praktických úkolů do výuky, Zeměpisná olympiáda na jejich vhodné kombinaci s teorií staví již řadu let. Doufám, že není pouze mým dojmem, že Zeměpisná olympiáda i navzdory pandemii covidu-19 tento nastolený trend ještě posílila.

Moje zkušenosti se ZO

Jakožto dlouholetý účastník jsem i v loňském školním roce netrpělivě očekával, jak se organizátoři s výzvou dalšího distančního ročníku, do kterého jsme vlivem vnějších okolností opět spadli, popasují. S účastí na Zeměpisné olympiádě jsem před lety začínal jako jedenáctiletý šesták. Tehdy mě lákaly především mapy, jejich barevnost, různé popisky a jakési neuchopitelné kouzlo, které ukrývají. Dnes, ve třetáku na gymnáziu, vnímám geografii poněkud odlišně. Ne, že bych zanevřel na mapy – to vůbec, ale vidím v geografickém myšlení jeden ze způsobů, jak se neztratit v současném poněkud komplikovaném světě. Geografie totiž už ze své podstaty maximálně využívá všemožných souvislostí. Ostatně stojí na hranici věd přírodních a humanitních, přičemž se nebrání ani technizaci a digitalizaci.

Úvodní kolo soutěže spadá již tradičně do gesce samotných škol a jimi určených učitelů. Nemohu tedy hodnotit globálně, ale na naší škole paní učitelka zpracovala zadání na vysoké úrovni. Využila přitom faktu probíhající distanční výuky a práci na soutěžních úkolech jsme tedy mohli věnovat téměř půl dne. A úkoly rovněž stály za to – vytvářeli jsme anamorfózní mapu krajů Česka podle počtu obyvatel. V další části jsme pak za použití zdrojů analyzovali různé aspekty klimatických změn.

Okresní kolo jsme již vyplňovali z pohodlí domovů, přes informační systém Masarykovy univerzity. Vyzdvihnout je třeba především praktickou část, v níž jsme za pomoci webu Ourworldindata.org porovnávali a hodnotili téma navýsost aktuální – pandemii nemoci covid-19.

Rovněž oceňuji fakt, že téměř žádná otázka z okresního kola nebyla „biflovací“ nebo snadno dohledatelná na internetu. To ostatně platí i pro další kola soutěže. Na rozdíl od mnohých jiných soutěží nám zde organizátoři dali důvěru

a nevyžadovali zapnuté kamery během vyplňování testů.

Kolo krajské probíhalo na téměř totožné bázi jako to okresní – opět a jako v předchozích ročnících jsme vyplňovali tři testy: práci s atlasem, teoretický test a praktickou část. V naší středoškolské kategorii D jsme se konkrétně věnovali výzkumu stratifikace české společnosti. Výchozím zdrojem byl článek webu iRozhlas.cz, který určoval šest základních společenských tříd (zajištěná střední, nastupující kosmopolitní, tradiční pracující, ohrožená, strádající a pro Česko specifická třída místních vazeb). Ale v průběhu 45 minut jsme museli v rychlosti zanalyzovat mnohé další zdroje, abychom vůbec mohli dojít k nějakému řešení.

Když mi přišly e-mailem výsledky krajského kola a dozvěděl jsem se, že postupuji do celostátního, byl jsem natěšený a zvědavý, jak bude v této mimořádné situaci pojata. V paměti jsem stále držel zkušenosti z minulých let, kdy jsem měl dvakrát tu čest účastnit se terénního cvičení v Jílovém u Prahy, které mě neuvěřitelně bavilo a kde jsem se mnohé naučil.

Pak ale přišel naprostý šok. Obdržel jsem e-mail, v němž stálo, že mám za pouhých 14 dní vybrat jeden geografický problém místa mého bydliště a ten detailněji zpracovat a následně odprezentovat před odbornou komisí. Když jsem si přečetl všechny požadavky na obsah a především na typografii (například jsem vůbec netušil, co je to normostrana), šly na mě skoro mdloby. Nepovažoval jsem za reálné cokoliv přijatelného za těch 14 dní stvořit, natož aby to mělo nějakou přidanou hodnotu nebo vlastní invenci. Ale kousnul jsem se. Byl duben, ještě distanční výuka, a tak jsem tomu naštěstí mohl věnovat dostatek času.

Za téma své práce jsem si zvolil problematiku brownfieldů, konkrétněji jsem zpracovával bývalý nevyužívaný vojenský prostor, který se nachází zhruba 500 metrů od mého bydliště. Mohl jsem

Martin Větrovský

Gymnázium Písek,
student septimy;
martinvet@seznam.cz

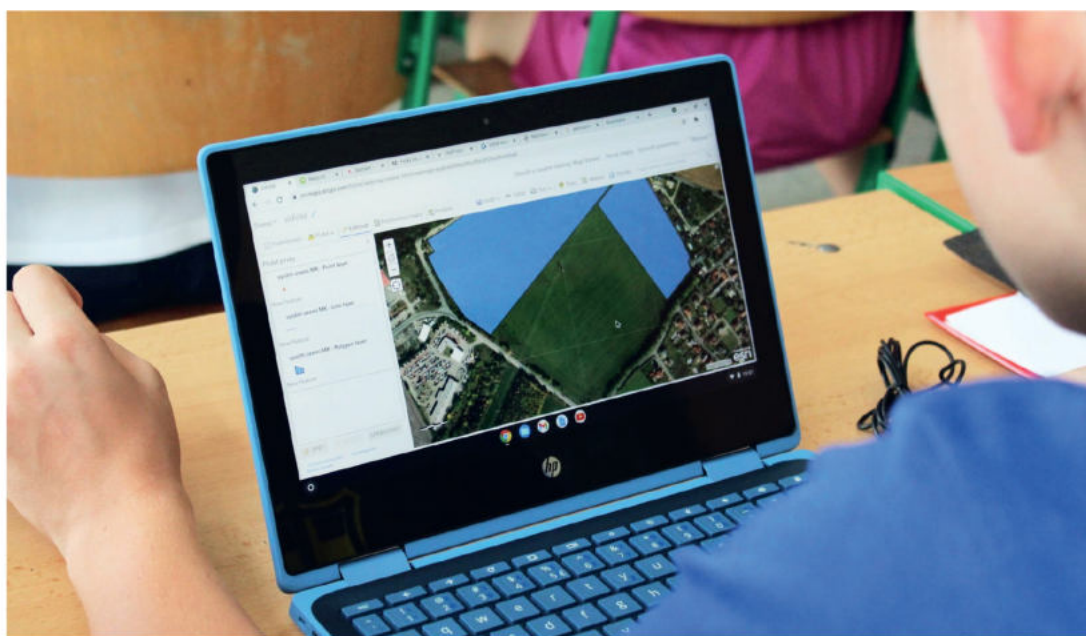


zemepisnaolympiada.cz



geologicka-olympiada.cz

Obr. 1 Jedním z praktických cvičení na Letní škole Zeměpisné a Geologické olympiády bylo plánování nového kladenského sídliště s využitím GIS. Studenti se seznámili s programem ArcGIS, v němž se pokusili zvolit vhodnou lokalitu pro výstavbu nové obytné čtvrti v Kladně a tu následně vymodelovat. V rámci této aktivity se naučili základním funkcím GIS a pověděli si také něco o současných trendech v urbanismu.
Foto: Kristýna Svobodová.



tedy strávit spoustu času v terénu na obchůzkách anebo oslovováním místních obyvatel pomocí dotazníku, abych zjistil jejich názor. Nejvíce jsem však věnoval analýze přístupu vlastníka objektu, zdali je v souladu s obecně uznávanými urbanistickými zásadami. Už dohledat si relevantní zdroje nebyla žádná legrace – jak jde o lokální problém, příliš se toho nezveřejňuje, a musel jsem tedy skládat komplexní mozaiku z kusých informačních střípků, které se daly nalézt na webových stránkách města či v regionálním tisku.

Po strastiplných čtrnácti dnech nadešel den D, 23. duben 2021, termín online prezentace našich prací. Se zaujetím jsem si vyslechl i všechny další prezentace kolegů spolusoutěžících z naší středoškolské kategorie. A opravdu stály za to. Každý ze soutěžících do nich dal kus sebe a časový limit pouhých sedmi minut pomohl tomu, že prezentace měly spád a nedocházelo k nadbytečnému řečnění. Také v následné diskuzi s porotci se mnohdy objevily některé inspirativní detaily, a všichni jsme dostali okamžitou zpětnou vazbu.

Ze zajímavých témat, kterým se spolusoutěžící naplno věnovali, zmíním například problematiku eroze půd, demografickou situaci v regionu či ve městě, národnostní složení nebo stavbu kontroverzního průmyslového objektu. Všem tématům však naprosto kralovala doprava, soutěžící se s vervou vrhli do jejího sčítání či navrhovali vlastní způsoby dopravního řešení různých lokalit. Vždy ale bylo vidět, že mají k lokalitě blízký vztah a že jim na ní záleží.

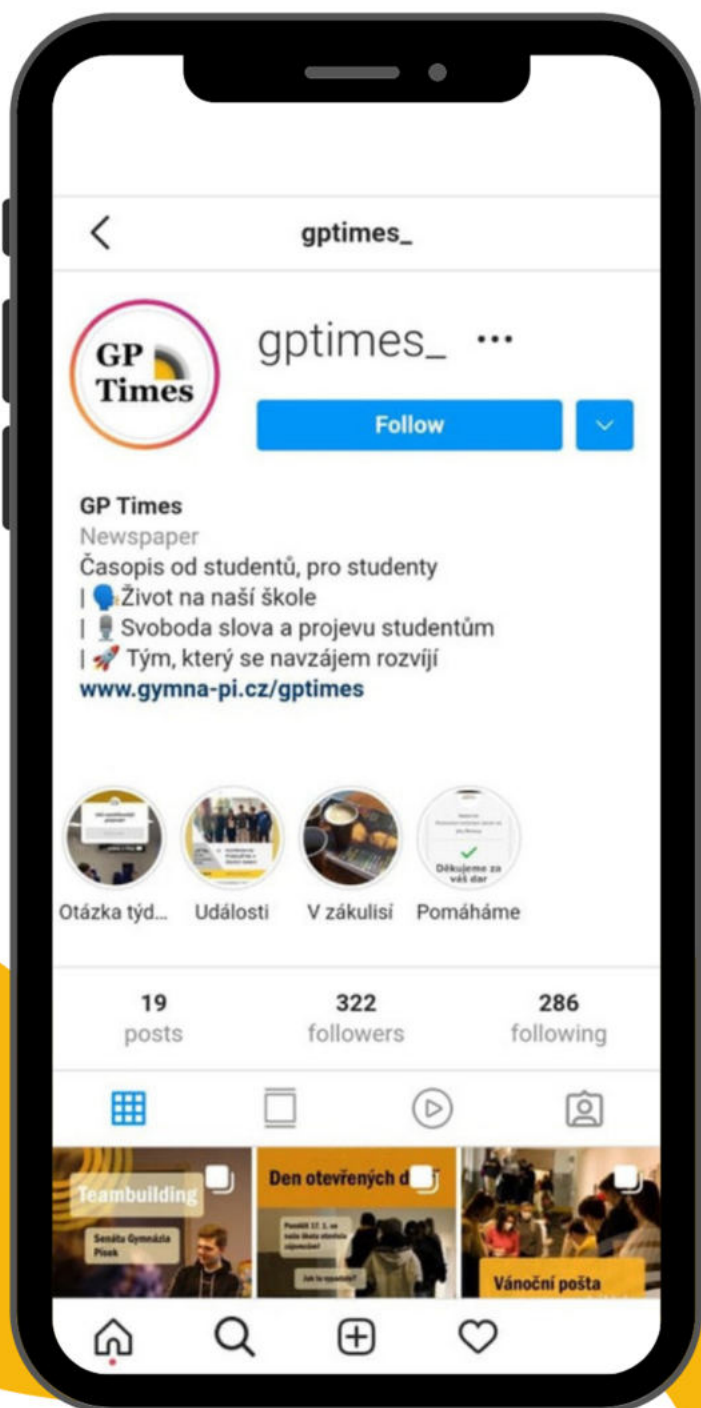
Tuto část soutěže jsem si i přes počáteční šok velmi užil, ačkoliv mě celkem mrzelo, že tolik úsilí mohlo vynést pouze 30 bodů z celkových 100.

Oproti tomu mnohem méně časově náročné testy tvořily celých 70 %. Každopádně bych se za sebe velmi přimlouval, aby tento koncept vlastního zpracování tématu nebyl opuštěn ani pro roky příští, jakkoliv už doufám ve variantu prezenční a konání terénního cvičení v Jílovém u Prahy nebo někde jinde.

Moje vlastní putování tímto ročníkem Zeměpisné olympiády skončilo lépe, než jsem si kdy dokázal představit. Konečné sedmé místo a postup na Mezinárodní olympiádu věd o Zemi (International Earth Science Olympiad – IESO) mě velmi těšily. Prakticky ihned však začalo kolo rozsáhlých příprav – v mém případě se jednalo především o pilování nepřilíš dobré angličtiny.

POKRAČOVÁNÍ V DALŠÍM VYDÁNÍ





**NEZAPOMEŇ NÁS
SLEDOVAT NA
INSTAGRAMU**

PŘEDNÁŠKOVÝ DEN

Studenti ze Senátu Gymnázia Písek uspořádali v úterý 8. března přednáškový den pro nematuritní třídy vyššího stupně naší školy. Šlo o akci navazující na obdobnou událost určenou mladším ročníkům, která proběhla v listopadu loňského roku, bohužel v omezeném formátu kvůli protiepidemickým opatřením. Ani v tomto případě se nám komplikace nevyhnuly a museli jsme původně plánovaný termín 25. ledna kvůli vrcholu omikronové vlny odsunout. Leč, nový termín jsme si již vzít nenechali.

Všichni studenti vybraných 12 tříd měli v průběhu celého dopoledne možnost navštívit podle vlastní volby přednášky a besedy inspirativních hostů, kteří se ujali těžkého úkolu – představení zajímavého oboru či tématu,

k němuž mají silný osobní vztah, avšak v relativně krátkém čase omezeném osmou hodinou ránní a jednou hodinou odpolední.

Naši přednášející obsáhli celou řadu témat od medicíny, přes historii, bezpečnost, architekturu, astronomii, podnikání, politickou geografii, finanční gramotnost, cestování, umění, právo, vývoj softwaru a tvůrčí psaní až po matematiku. Programy byly povětšinou koncipovány interaktivně a v případě potřeby v menších skupinkách, aby přednáška dosáhla kýženého efektu a zúčastnění měli možnost dosáhnout unikátního zážitku a něčemu novému se přiučit.

Mnozí přednášející ochotně poskytli účastníkům své materiály k dalšímu použití.

Protože je však Senát GP především organizace, která podporuje aktivní studenty, některé ze součástí programu zůstaly kompletně v naší, studentské, režii. Zuzka Míšková ze 4.A si připravila přednášku o své největší vášni – fotografování, přičemž zároveň dokázala spolu se svými svěřenkyňami z fotografického kroužku celou událost velmi profesionálně zaznamenat.

Jelikož také víme, že dlouhé sezení v lavicích škodí lidskému zdraví, a pobyt na čerstvém vzduchu je přeci tak blahodárný, nechyběly ani aktivity, které kompletně probíhali ve venkovním prostředí mimo školu.

Klárka Počtová (3.B) s Luckou Šafaříkovou (7.O) připravily krátkou trať orientačního běhu centrem Písku, aby účastníky seznámily s tímto sportem, který rozvíjí nejen tělo, ale i mysl.

Pro milovníky historie byla spuštěna interaktivní geolokační hra Písek, město královské, již provázel její spoluautor Martin Větrovský (7.O). Hra probíhá na platformě geohry.skolazdola.cz, kterou pro vzdělávací účely vyvíjí spolek ŠkolaZdola, a poskytuje nové možnosti do výuky (nejen) zeměpisu a dějepisu.



Nezaháleli ani samotní senátoři, kteří si pod vedením své nové předsedkyně Kláry Novákové (5.O) připravili workshop o tom, jak náš školní parlament funguje – jakým způsobem se podílí na rozvoji naší školy a také nás samotných. Zúčastnění měli možnost chvíli pracovat jako opravdoví senátoři.

V neposlední řadě stojí za připomenutí dva bloky, v nichž redaktoři školního časopisu v čele s novým šéfredaktorem Lukášem Jančou (2.O) ukazovali, jaké je to být žurnalistou,

a účastníci si na vlastní kůži vyzkoušeli, jak se připravuje školní časopis.

Přednáškový den ukázal, že Senát GP je skupina lidí, kteří mají zájem na zlepšování své školy, na kvalitním vzdělání, na tom, aby škola byla místem inspirace, místem, kam každý z nás chodí bez obav a rád. A rovněž, že s tvůrčí svobodou se pojí odpovědnost a že tito studenti se nebojí tuto odpovědnost převzít, protože věříme, že to nás dokáže posunout dál.



Děkujeme mnohokrát všem přednášejícím, dále více jak dvaceti dobrovolníkům z řad studentů, kteří se na organizaci podíleli, stejně jako vedení školy, které nám vyšlo v organizačních aspektech vstříc, stejně tak i některým vyučujícím.

Pevně věříme, že prostředí naší školy umožní častější budoucí konání podobných studentských iniciativ, přičemž předpokládáme neopustit ani ideu přednáškového dne a je pravděpodobné, že se nějaké akce tohoto typu ještě do konce školního roku dočkáte.

Za Senát GP

Martin Větrovský (7.O)

Jak se redaktoři vydali do Budějovic

Společně s Matthieuem stojíme na vlakovém nádraží v Českých Budějovicích, je pátek 24. září, a hledáme cestu do studentského klubu Kampa. Tam se máme účastnit dopoledního programu završeného vyhlášením soutěže o nejlepší časopis roku 2021. Když jsme dorazili na místo čekalo nás příjemné uvítání a program po chvíli začal. Byly nám představeny nejrůznější projekty pro žáky základních a studenty středních škol. Nejprve nás pozvali do projektu Rozhoduj o Evropě, a jeho regionálního semináře, který se bude konat 9. listopadu v Budějovicích. V rámci projektu si lze vyzkoušet, jak vypadá zasedání Evropských institucí.

Jaké jsou možnosti trávení volného času nejen v Budějovicích? Tím se zabývá pracoviště NZDM Bouda. Konkrétně jsem se dozvěděli o dvou projektech, které pořádají. Tím prvním je Kurz animovaného filmu, kde máme možnost si vyzkoušet různé animační techniky. Dalším projektem je Média kemp, tam se účastníci mohou naučit základy žurnalistiky.

Eurodesk a jeho mládežnické výměny byl tématem dalšího bloku. Program, ve kterém můžete vycestovat podobně jako s Erasmem+, akorát s tím rozdílem, že to není jen pro vysokoškoláky. A nemusíte v zahraničí pouze studovat,

můžete se stát třeba dobrovolníky a zachraňovat například velryby.

Následoval drobný pohled do světa regionálních redakcí například Mladé fronty Dnes, anebo Budějcké drbny. Mladý redaktor Jakub Bartoš nám vysvětlil jejich důležitost, že bez nich by různé životní příběhy lidí zapadly a nikdo by je neznal.

Po programu už přišlo námi očekávané vyhlášení výsledků. Malá nervozita se dostavila po vyhlášení dvou kategorií před námi.

Naše kategorie, pro střední školy, měla celkem sedm přihlášených časopisů, a proto je celá redakce moc šťastná, že jsme se jako relativně nový časopis dokázali umístit na 2. místě a tím pádem postoupili do národního kola v Brně.

Po rozloučení s organizátory a konverzaci o tom, co by bylo dobré zlepšit a co se jim na našem časopise líbilo, nás už čekala cesta domů na prodloužený víkend.

Tereza Bečvářová 4.B



Akce, které Senát navštívil



Studenti ze Senátu Gymnázia Písek se už za první dva měsíce školy stihli angažovat v řadě přínosných akcí se zajímavými lidmi. Tato setkání či konference nás všechny inspirují a přináší nové směry, kterými se můžeme my a naše škola posouvat.

Hned ze začátku září náš předseda neotálel a domluvil setkání studentů, učitelů a ředitele naší školy společně s ředitelem Smíchovské střední

průmyslové školy panem Radko Sáblíkem (časopisem Forbes byla tato škola zařazena mezi 8 nejzajímavějších škol v ČR) a několika jeho aktivními studenty. Obě delegace se střetly v restauraci Na Ostrově, kde společně strávily několik hodin sdílením zkušeností, vzájemnou inspirací a domlouváním budoucí spolupráce.



Pan ředitel Sáblik se dvacet let věnuje posouvání této školy na úroveň, na které se teď nachází – má vlastní mediální studia, profesionální techniku od drahých kamer, dronů, přes nahrávací studia, až po virtuální realitu, nebo mediální kempy, které škola organizuje. Tou nejzásadnější věcí je však přístup studentů a učitelů ke vzdělávání a rozvoji jejich talentu. Studenti díky škole často už mají své vlastní startupy – projekty, kterým se věnují ve škole i mimo čas vyučování.

Škola je, na rozdíl od spousty dalších včetně naší, vychovává v kreativně myslící bytosti, jež jsou už v tomto věku schopné vést firmy, produkovat filmy či pracovat na zakázkách i pro státní orgány. Studenti jsou často tak moc spojení se školou, že i po jejím dokončení z ní „zapomenou odejít“ a na škole vyučují některé předměty nebo pomáhají mladším studentům s projekty.



V říjnu a začátku listopadu jsme byli pozváni na sérii akcí Podnikavý učitel od Jihočeské hospodářské komory. Tyto akce byly určeny pro nadšené učitele z Jihočeského kraje a probíhaly v prostředí na rodinné farmě Hůrka při okraji Písku. My jsme zde sloužili jako zpětná vazba a pohled na věc ze strany studentů, což přinášelo zajímavou zkušenost být jako studenti a učitelé „na jedné lodi“.

Cílem tohoto programu je namotivovat učitele k vedení studentů k podnikavosti a kreativě. Nás akce opravdu inspirovaly a otevřely nám nové možnosti, takže se snažíme přesvědčit naše učitele, aby se jich také zúčastnili, abychom tyto programy mohli absolvovat i u nás ve výuce.



Od Jihočeské hospodářské komory (program Impuls pro kariéru) vzešla také konference Probudme v žácích talent, která se konala v Hluboké nad Vltavou na konci října. Této akce se zúčastnilo celkem asi 100 učitelů a přednášejících.

Někteří zajímaví lidé zde představovali myšlenky uplatnitelné ve vyučování a vztahu se žáky souvislosti psychického stavu žáků a jejich kreativity, způsoby zjištění a rozvoje talentu žáků), jiní prezentovali způsob fungování jejich škol nebo projektů, které vytváří (Radko Sáblik a mimořádní studenti SSPŠ se svými projekty – např. hydroponická farma).

A další mluvili o cílech, které v rámci Impulsu pro kariéru mají, a jaké akce a projekty už probíhají (rozvoj podnikavosti a kreativity, digitalizace školství, kariérové poradenství). Většina zajímavých myšlenek byla dále prezentovaná na Senátu a jeho komisích a doufáme, že si z nich něco vezmeme do budoucnosti a aplikujeme je i u nás na škole.

Ivo Sobotka (5.O)

REDAKCE



(zleva: Klára Nováková 5.O, Karel Kubeš 5.O, Matěj Kofroň 5.O, Zoe Navrátilová 3.F, Ivo Sobotka 5.O, Sandra Glůcková 2.A, Lukáš Janča 2.O, Tereza Bečvářová 4.B, Martin Větrovský 7.O)



Pokud máš zájem se připojit,
neváhej kontaktovat kohokoli z
redakce!

Moc rádi tě uvítáme :)